

מְשַׁנֵּיּוֹת

מִסְכָּת שַׁבָּת

הַשּׁוֹרוֹת מְסַמְּנוֹת בְּמִסְפָּרִים

שם התלמיד _____

פרק א

25. שְׁנֵיהֶם פְּטוּרִין.
26. פָּשַׁט בַּעַל הַבַּיִת אֶת יָדוֹ לַחוּץ
27. וְנָטַל הָעֲנִי מִתּוֹכָהּ,
28. אוֹ שָׁנְתָן לְתוֹכָהּ
29. וְהִכְנִיס,
30. שְׁנֵיהֶם פְּטוּרִין:

משנה ב

1. לֹא יֵשֵׁב אָדָם
2. לְפָנֵי הַסֶּפֶר סָמוּךְ לַמְּנַחָה,
3. עַד שִׁיתְּפִלֵּל.
4. לֹא יִכְנֶס אָדָם לְמַרְחָץ
5. וְלֹא לְבִרְסָקִי
6. וְלֹא לְאָכַל
7. וְלֹא לְדִין.
8. וְאִם הִתְחִילוּ,
9. אִין מִפְּסִיקִין.
10. מִפְּסִיקִין
11. לְקִרּוֹת קָרִיאת שְׁמַע,
12. וְאִין מִפְּסִיקִין לְתַפְּלָה:

משנה ג

1. לֹא יֵצֵא הַחֵיט בְּמַחְטוֹ
2. סָמוּךְ לַחֹשֶׁכָה,
3. שְׂמָא יִשְׁכַּח וַיֵּצֵא.
4. וְלֹא הַלְבָּלָר בְּקַלְמוֹסוֹ.

משנה א

1. יֵצִיאוֹת הַשַּׁבָּת
2. שְׁתֵּים שָׁהוּ אַרְבַּע
3. בְּפָנִים,
4. וְשְׁתֵּים שָׁהוּ אַרְבַּע
5. בַּחוּץ.
6. פִּיצָד.
7. הָעֲנִי עוֹמֵד בַּחוּץ
8. וּבַעַל הַבַּיִת בְּפָנִים,
9. פָּשַׁט הָעֲנִי אֶת יָדוֹ לְפָנִים
10. וְנָתַן לְתוֹךְ יָדוֹ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת,
11. אוֹ שָׁנְטַל מִתּוֹכָהּ
12. וְהוֹצִיא,
13. הָעֲנִי חֵיב
14. וּבַעַל הַבַּיִת פְּטוּר.
15. פָּשַׁט בַּעַל הַבַּיִת אֶת יָדוֹ לַחוּץ
16. וְנָתַן לְתוֹךְ יָדוֹ שֶׁל עֲנִי,
17. אוֹ שָׁנְטַל מִתּוֹכָהּ
18. וְהִכְנִיס,
19. בַּעַל הַבַּיִת חֵיב
20. וְהָעֲנִי פְּטוּר.
21. פָּשַׁט הָעֲנִי אֶת יָדוֹ לְפָנִים
22. וְנָטַל בַּעַל הַבַּיִת מִתּוֹכָהּ,
23. אוֹ שָׁנְתָן לְתוֹכָהּ
24. וְהוֹצִיא,

5. וְלֹא אֶת הַצֶּמֶר לַיּוֹרָה,
6. אֶלֶּא כְּדֵי שְׂיִקְלֹט הָעַיִן.
7. וּבֵית הַלֵּל מִתִּירִין.
8. בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים,
9. אֵין פּוֹרְשִׁין
10. מִצּוּדוֹת חֵיה וְעוֹפוֹת וְדָגִים,
11. אֶלֶּא כְּדֵי שְׂיִצּוּדוֹ מִבְּעוֹד יוֹם.
12. וּבֵית הַלֵּל מִתִּירִין:

משנה ז

1. בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים,
2. אֵין מוֹכְרִין לְנִכְרֵי
3. וְאֵין טוֹעֲנִין עִמּוֹ
4. וְאֵין מַגְבִּיהִין עָלָיו,
5. אֶלֶּא כְּדֵי שְׂיַגִּיעַ לְמָקוֹם קְרוֹב.
6. וּבֵית הַלֵּל מִתִּירִין:

משנה ח

1. בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים,
2. אֵין נוֹתְנִין עוֹרוֹת
3. לְעַבְדָּן
4. וְלֹא כְּלִים לְכוֹבֵס נִכְרֵי,
5. אֶלֶּא כְּדֵי שְׂיַעֲשׂוּ מִבְּעוֹד יוֹם.
6. וּבְכֶלֶן
7. בֵּית הַלֵּל מִתִּירִין
8. עִם הַשָּׂמֶשׁ:

משנה ט

1. אָמַר רַבִּן שְׂמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל,
2. נוֹהֲגִין הָיוּ בֵּית אַבָּא

5. וְלֹא יִפְלֶה אֶת כְּלָיו,
6. וְלֹא יִקְרָא לְאוֹר הַנֵּר.
7. בְּאַמֶּת אָמְרוּ,
8. הַחֲזוֹן רוֹאֶה
9. הֵיכָן הַתִּינוּקוֹת קוֹרְאִים,
10. אֲבָל הוּא לֹא יִקְרָא.
11. כִּיּוֹצֵא בּוֹ
12. לֹא יֵאכַל הַזָּב עִם הַזָּבָה,
13. מִפְּנֵי הַרְגֵּל עֲבָרָה:

משנה ד

1. וְאֵלוֹ
2. מִן הַהֲלָכוֹת
3. שְׂאָמְרוּ
4. בַּעֲלִית חֲנֻנְיָה בֶּן חִזְקִיָּה בֶּן גְּרִיּוֹן
5. כְּשֶׁעָלוּ לְבַקְרוֹ.
6. נִמְנוּ וְרַבּוּ בֵּית שְׂמַאי עַל בֵּית הַלֵּל,
7. וְשִׁמוּנָה עֶשֶׂר דְּבָרִים גָּזְרוּ בּוֹ בַּיּוֹם:

משנה ה

1. בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים,
2. אֵין שׁוֹרִין דִּיּוֹ וְסַמְמָנִים וְכַרְשִׁינִים,
3. אֶלֶּא כְּדֵי שְׂיִשׁוּרוּ מִבְּעוֹד יוֹם.
4. וּבֵית הַלֵּל מִתִּירִין :

משנה ו

1. בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים,
2. אֵין נוֹתְנִין אוֹנִין שֶׁל פְּשֵׁתוֹן
3. לְתוֹף הַתַּנּוּר,
4. אֶלֶּא כְּדֵי שְׂיַהֲבִילוּ מִבְּעוֹד יוֹם,

3. שְׁהִיּוּ נוֹתְנִין כְּלֵי לֶבֶן לְכוּבֵס נְכָרִי
4. שְׁלֹשָׁה יָמִים קֹדֶם לַשַּׁבָּת.
5. וְשׂוּיִן אֵלָיו וְאֵלָיו,
6. שְׁטוּעֲנִין קוֹרוֹת בֵּית הַבַּד
7. וְעַגּוּלֵי הַגֶּת :

משנה י

1. אֵין צוֹלִין בְּשָׂה בְּצָל, וּבִיצָה,
2. אֶלָּא כְּדֵי שְׂיִצּוּלוֹ מִבְּעוֹד יוֹם.
3. אֵין נוֹתְנִין פֶּת לַתַּנּוּר עִם חֲשֵׁכָה,
4. וְלֹא חֲרָרָה עַל גְּבִי גַחְלִים,
5. אֶלָּא כְּדֵי
6. שְׂיִקְרְמוּ פָּנֶיהָ

7. מִבְּעוֹד יוֹם.
8. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר,
9. כְּדֵי שְׂיִקְרֹם הַתַּחְתּוֹן שְׁלָה:

משנה י"א

1. מְשַׁלְּשִׁין אֶת הַפֶּסַח בַּתַּנּוּר
2. עִם חֲשֵׁכָה.
3. וּמֵאַחֲזִין אֶת הָאוּר
4. בְּמִדּוֹרֵת בֵּית הַמוֹקֵד.
5. וּבְגָבּוּלִין
6. כְּדֵי שְׂיִאַחֲזוּ הָאוּר בְּרָבּוֹ.
7. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
8. בְּפִתְחֵי כָּל שְׂהוּא:

פרק ב

2. רבי ישמעאל אומר,
3. אין מדליקין בעטרון,
4. מפני כבוד השבת.
5. וחכמים מתירין בכל השמנים,
6. בשמן שמשמן,
7. בשמן אגוזים,
8. בשמן צנונות,
9. בשמן דגים,
10. בשמן פקועות,
11. בעטרן ובנפט.
12. רבי טרפון אומר,
13. אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד:

משנה ג

1. כל היוצא מן העץ
2. אין מדליקין בו
3. אלא פשתן.
4. וכל היוצא מן העץ
5. אינו מטמא טמאת אהלים
6. אלא פשתן.
7. פתילת הבגד
8. שקפלה ולא הבהבה,
9. רבי אליעזר אומר, טמאה,
10. ואין מדליקין בה.
11. רבי עקיבא אומר, טהורה,

משנה א

1. במה מדליקין
2. ובמה אין מדליקין.
3. אין מדליקין
4. לא בלקש,
5. ולא בחסן,
6. ולא בכלה,
7. ולא בפתילת האידן,
8. ולא בפתילת המדבר,
9. ולא בירוקה שעל פני המים.
10. ולא בזפת,
11. ולא בשענה,
12. ולא בשמן קיק,
13. ולא בשמן שרפה,
14. ולא באליה,
15. ולא בחלב.
16. נחום המדי אומר
17. מדליקין בחלב מבשל.
18. וחכמים אומרים,
19. אחד מבשל
20. ואחד שאינו מבשל
21. אין מדליקין בו:

משנה ב

1. אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב.

12. ומדליקין בה:

משנה ד

1. לא יקב אדם שפופרת של ביצה
2. וימלאנה שמן
3. ויתננה על פי הנר
4. בשביל שתהא מנטפת,
5. אפלו היא של חרס.
6. ורבי יהודה מתיר.
7. אבל אם חברה היוצר מתחלה,
8. מתר,
9. מפני שהוא כלי אחד.
10. לא ימלא אדם קערה של שמן
11. ויתננה בצד הנר
12. ויתן ראש הפתילה בתוכה ,
13. בשביל שתהא שואבת.
14. ורבי יהודה מתיר :

משנה ה

1. המכבה את הנר
2. מפני שהוא מתירא מפני גוים,
3. מפני לסטים,
4. מפני רוח רעה,
5. ואם בשביל החולה שיישן
6. פטור.
7. כחם על הנר,
8. כחם על השמן,

9. כחם על הפתילה,

10. חיב.

11. ורבי יוסי פוטר בכלן

12. חוץ מן הפתילה,

13. מפני שהוא עושה פחם:

משנה ו

1. על שלש עברות

2. נשים מתות בשעת לדתן,

3. על שאינן זהירות בנדה

4. ובחלה

5. ובהדלקת הנר:

משנה ז

1. שלשה דברים

2. צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת

3. עם חשכה.

4. עשרתם.

5. ערבתם.

6. הדליקו את הנר.

7. ספק חשכה ספק אין חשכה,

8. אין מעשרין את הודאי,

9. ואין מטבילין את הכלים,

10. ואין מדליקין את הנרות,

11. אבל מעשרין את הדמאי,

12. ומערבין,

13. וטומנין את החמין:

פרק ג

6. בין מעל גביו.
7. כפח
8. שהסיקוהו
9. בקש ובגבבא,
10. הרי זה כפירים,
11. בגפת ובעצים,
12. הרי הוא כתנור:

משנה ג

1. אין נוהגין
2. ביצה בצד המחס
3. בשביל שתתגלגל.
4. ולא יפקיענה בסודרין.
5. ורבי יוסי מתיר.
6. ולא יטמיננה בחול
7. ובאבק דרכים
8. בשביל שתצלה:

משנה ד

1. מעשה שעשו אנשי טבריא
2. והביאו סילון של צונן
3. לתוך אמה של חמין.
4. אמרו להן חכמים,
5. אם בשבת,
6. כחמין שהוחמו בשבת,
7. אסורין ברחיצה ובשתיה,

משנה א

1. פירה
2. שהסיקה
3. בקש ובגבבא,
4. נוהגים עליה תבשיל,
5. בגפת ובעצים,
6. לא יתן
7. עד שיגרה,
8. או עד שיתן את האפר.
9. בית שמאי אומרים,
10. חמין אבל לא תבשיל.
11. ובית הלל אומרים,
12. חמין ותבשיל.
13. בית שמאי אומרים,
14. נוטלין
15. אבל לא מחזירין.
16. ובית הלל אומרים,
17. אף מחזירין:

משנה ב

1. תנור
2. שהסיקוהו
3. בקש ובגבבא,
4. לא יתן
5. בין מתוכו

13. רבי יהודה אומר,
14. לכל הוא נותן,
15. חוץ מדבר
16. שיש בו חמץ וציר:

משנה ו

1. אין נותנין
2. כלי תחת הַנֵּר
3. לקבל בו את השמן.
4. ואם נתנו מבעוד יום,
5. מתר.
6. ואין נאותין ממנו,
7. לפי שאינו מן המוכן.
8. מטלטלין נר חֲדָשׁ,
9. אבל לא ישן.
10. רבי שמעון אומר,
11. כל הנרות מטלטלין,
12. חוץ מן הַנֵּר הדולק בשבת.
13. נותנין כלי תחת הַנֵּר
14. לקבל ניצוצות.
15. ולא יתן לתוכו מים,
16. מפני שהוא מכבה:

8. ביום טוב,
9. כחמין שהוחמו ביום טוב,
10. אסורין ברחיצה
11. ומתרין בשתייה.
12. מוליאר הגרוף,
13. שותין הימנו בשבת.
14. אנטיכי,
15. אף על פי שגרופה,
16. אין שותין ממנה:

משנה ה

1. המחם שפנהו,
2. לא יתן לתוכו צונן
3. בשביל שיחמו,
4. אבל נותן הוא
5. לתוכו
6. או לתוך הכוס
7. כדי להפשירו.
8. האלפס והקדרה
9. שהעבירו מרתחין,
10. לא יתן לתוכן תבלין,
11. אבל נותן הוא לתוך הקערה
12. או לתוך התמחוי.

פרק ד

משנה א

1. במה טומנין
2. ובמה אין טומנין.
3. אין טומנין
4. לא בגפת
5. ולא בזבל,
6. לא במלח
7. ולא בסיד
8. ולא בחול,
9. בין לחים בין יבשים.
10. לא בתבן
11. ולא בזגים
12. ולא במוכים
13. ולא בעשבים
14. בזמן שהן לחים ,
15. אבל טומנין בהן
16. כשהן יבשים.
17. טומנין בכסות
18. ובפרות,
19. בכנפי יונה
20. ובנסרת של חרשים
21. ובנערת של פשתן.
22. רבי יהודה אוסר בדקה
23. ומתיר בגסה:

משנה ב

1. טומנין בשלחין,
2. ומטלטלין אותן,
3. בגזי צמר,
4. ואין מטלטלין אותן.
5. כיצד הוא עושה.
6. נוטל את הכסוי
7. והן נופלות.
8. רבי אלעזר בן עזריה אומר,
9. קפה
10. מטה על צדה
11. ונוטל,
12. שמא יטל
13. ואינו יכול להחזיר.
14. וחכמים אומרים,
15. נוטל ומחזיר.
16. לא כשהו מבעוד יום,
17. לא יכסנו משתחשף.
18. כשהו ונתגלה,
19. מתר לכסותו.
20. ממלא את הקיתון
21. ונותן לתחת הפר,
22. או תחת הפסת:

פרק ה

12. עזים יוצאות צרורות ליבש,

13. אבל לא לחלב:

משנה ג

1. ובמה אינה יוצאה.

2. לא יצא גמל במטוטלת,

3. לא עקוד

4. ולא רגול,

5. וכן שאר כל הבהמות.

6. לא יקשר גמלים זה בזה וימשך.

7. אבל מכניס חבלים לתוף ידו וימשך,

8. ובלבד שלא יכרך:

משנה ד

1. אין חמור יוצא במרדעת,

2. בזמן שאינה קשורה לו,

3. ולא בזוג,

4. אף על פי שהוא פקוק,

5. ולא בסלם שבצוארו,

6. ולא ברצועה שברגלו.

7. ואין התרנגולין יוצאין

8. בחוטין

9. ולא ברצועות שברגליהן.

10. ואין הזכרים יוצאין

11. בעגלה

משנה א

1. במה בהמה יוצאה

2. ובמה אינה יוצאה.

3. יוצא הגמל באפסר,

4. ונאקה בחטם,

5. ולבדקיס בפרמביא,

6. וסוס בשיר,

7. וכל בעלי השיר

8. יוצאים בשיר

9. ונמשכים בשיר,

10. ומזין עליהן

11. וטובלין במקומן:

משנה ב

1. חמור יוצא במרדעת,

2. בזמן שהיא קשורה לו.

3. זכרים יוצאין לבובין.

4. רחלות יוצאות

5. שחוזות,

6. פבולות

7. וכבונות

8. העזים יוצאות צרורות.

9. רבי יוסי אוסר בקלן,

10. חוץ מן הרחלין הכבונות.

11. רבי יהודה אומר,

18. בעור הקפד,	12. שתחת האליה שלהן.
19. ולא ברצועה שבין קרניה.	13. ואין הרחלים יוצאות
20. פרתו של רבי אלעזר בן עזריה	14. חנונות.
21. היתה יוצאה	15. ואין העגל יוצא
22. ברצועה שבין קרניה,	16. בגימון.
23. שלא ברצון חכמים:	17. ולא פרה

פרק ו

משנה א

1. בַּמָּה אִשָּׁה יוֹצֵאָה
2. וּבַמָּה אֵינָה יוֹצֵאָה.
3. לֹא תֵצֵא אִשָּׁה
4. לֹא בַחוּטֵי צָמֶר
5. וְלֹא בַחוּטֵי פִשְׁתָּן
6. וְלֹא בְרִצּוּעוֹת,
7. שֶׁבְרֵאשָׁה.
8. וְלֹא תִטְבֵּל בְּהֶן
9. עַד שֶׁתִּרְפֹּם.
10. וְלֹא בְּטוֹטְפֶת
11. וְלֹא בְּסַנְבוּטִין
12. בְּזִמְנֵי שְׂאִינֵן תְּפוּרִין.
13. וְלֹא בְּכַבּוּל לְרִשּׁוֹת הָרַבִּים.
14. וְלֹא בְּעִיר שֶׁל זֶהָב,
15. וְלֹא בְּקִטְלָא,
16. וְלֹא בְּנִזְמִים,
17. וְלֹא בְּטַבַּעַת
18. שְׂאִין עָלֶיהָ חוֹתָם,
19. וְלֹא בְּמַחַט
20. שְׂאִינָה נְקוּבָה.
21. וְאִם יֵצְאָתָּה,
22. אֵינָה חֵיבָת חֲטָאתָּ:

משנה ב

1. לֹא יֵצֵא הָאִישׁ
2. בְּסַנְדֵּל הַמְּסָמָר,
3. וְלֹא בִיחִיד
4. בְּזִמְנֵי שְׂאִין בְּרִגְלוֹ מִפָּה,
5. וְלֹא בְּתַפְלִין,
6. וְלֹא בְּקַמִּיעַ
7. בְּזִמְנֵי שְׂאִינוֹ מִן הַמְּמַחָה,
8. וְלֹא בְּשִׂרְיוֹן,
9. וְלֹא בְּקִסְדָּא,
10. וְלֹא בְּמַגְפִּים.
11. וְאִם יֵצֵא,
12. אֵינּוֹ חֵיב חֲטָאתָּ:

משנה ג

1. לֹא תֵצֵא אִשָּׁה
2. בְּמַחַט הַנְּקוּבָה,
3. וְלֹא בְּטַבַּעַת
4. שֵׁישׁ עָלֶיהָ חוֹתָם,
5. וְלֹא בְּפִלְיָאָר,
6. וְלֹא בְּכּוּבֵלֶת,
7. וְלֹא בְּצִלּוּחִית שֶׁל פִּלְיָטוֹן.
8. וְאִם יֵצְתָּה,
9. חֵיבָת חֲטָאתָּ,
10. דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר.

3. בין משלה
4. בין משל חברתה
5. בין משל בהמה,
6. ובטוטפת
7. ובסנבוטין
8. בזמן שהו תפורין.
9. בכבול
10. ובפאה נכרית
11. לחצר.
12. במוך שבאזנה
13. ובמוך שבסנדלה
14. ובמוך שהתקינה לנדתה.
15. בפלפל
16. ובגרגיר מלח
17. ובכל דבר שתתן לתוך פיה,
18. ובלבד
19. שלא תתן לכתחלה בשבת.
20. ואם נפל,
21. לא תחזיר.
22. שן תותבת
23. ושן של זהב,
24. רבי מתיר,
25. וחכמים אוסרים:

משנה ו

1. יוצאין בסלע שעל הצינית.
2. הבנות (קטנות) יוצאות בחוטין
3. ואפלו בקיסמין שבאזניהן .

11. וחכמים פוטרין בכובלת
12. ובצלוחית של פליטון:

משנה ד

1. לא יצא האיש
2. לא בסוף,
3. ולא בקשת,
4. ולא בתריס,
5. ולא באלה,
6. ולא ברמח.
7. ואם יצא,
8. חייב חטאת.
9. רבי אליעזר אומר,
10. תכשיטין הן לו.
11. וחכמים אומרים
12. אינן אלא לגנאי,
13. שנגמר (ישעיה ב)
14. וכתתו חרבותם לאתים
15. וחניתותיהם למזמרות,
16. לא ישא גוי אל גוי חרב
17. ולא ילמדו עוד מלחמה.
18. בירית, טהורה,
19. ויוצאין בה בשבת.
20. כבלים, טמאין,
21. ואין יוצאין בהן בשבת:

משנה ה

1. יוצאה אשה
2. בחוטי שער,

12. כֶּסֶא וְסֻמוֹכוֹת שְׁלוֹ,
13. טְמֵאִין מְדָרְס,
14. וְאִין יוֹצְאִין בְּהֵן בִּשְׁבַת,
15. וְאִין נִכְנָסִין בְּהֵן בְּעִזְרָה.
16. אֲנִקְטְמִין טְהוּרִין,
17. וְאִין יוֹצְאִין בְּהֵן:

משנה ט

1. הַבְּנִים
2. יוֹצְאִין בְּקִשְׁרִים,
3. וּבְנֵי מְלָכִים בְּזוּגִין.
4. וְכֹל אָדָם,
5. אֶלָּא
6. שְׂדֵבְרוּ חֲכָמִים בְּהוֹנָה:

משנה י

1. יוֹצְאִין
2. בְּבִיצַת הַחֶרְגוֹל,
3. וּבִשְׁן שׁוּעַל,
4. וּבְמִסְמַר מִן הַצְּלוּב,
5. מִשּׁוּם רְפוּאָה,
6. דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר.
7. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים,
8. אֵף בַּחֹל אָסוּר,
9. מִשּׁוּם דְּרָכֵי הָאֱמוּרִי:

4. עֲרֻבִיּוֹת יוֹצְאוֹת רְעוּלוֹת,
5. וּמְדִיּוֹת פְּרוּפוֹת.
6. וְכֹל אָדָם,
7. אֶלָּא
8. שְׂדֵבְרוּ חֲכָמִים בְּהוֹנָה:

משנה ז

1. פּוֹרְפֵת עַל הָאֶבֶן
2. וְעַל הָאֶגוֹז
3. וְעַל הַמְטַבֵּעַ,
4. וּבִלְבָד
5. שְׁלֵא תִפְרֹף לְכַתְחֻלָּה בִּשְׁבַת:

משנה ח

1. הַקֶּטֶעַ
2. יוֹצֵא בְּקַב שְׁלוֹ,
3. דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר.
4. וְרַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר.
5. וְאִם יֵשׁ לוֹ
6. בֵּית קַבּוּל כְּתוּתִין ,
7. טְמֵא.
8. סְמוּכוֹת שְׁלוֹ,
9. טְמֵאִין מְדָרְס,
10. וְיוֹצְאִין בְּהֵן בִּשְׁבַת,
11. וְנִכְנָסִין בְּהֵן בְּעִזְרָה.

פרק ז

	משנה א
7. הדיש.	1. כָּלֵל גְּדוֹל אָמְרוּ בַשְּׁבֵת.
8. וְהַזֹּרֵה.	2. כָּל הַשּׁוֹכֵחַ עֵקֶר שֶׁבֵת
9. הַבּוֹרֵר.	3. וְעָשָׂה מְלָאכּוֹת הַרְבֵּה
10. הַטּוֹחֵן.	4. בַּשְּׁבֵתוֹת הַרְבֵּה,
11. וְהַמְרַקֵּד.	5. אֵינּוּ חַיֵּב אֶלָּא חֲטָאת אַחַת.
12. וְהִלָּשׁ.	6. הַיּוֹדֵעַ עֵקֶר שֶׁבֵת
13. וְהָאוֹפֶה.	7. וְעָשָׂה מְלָאכּוֹת הַרְבֵּה
14. הַגּוֹזֵז אֶת הַצֶּמֶר.	8. בַּשְּׁבֵתוֹת הַרְבֵּה,
15. הַמְּלַבְּנוֹ.	9. חַיֵּב עַל כָּל שֶׁבֵת וְשֶׁבֵת.
16. וְהַמְּנַפְצוֹ.	10. הַיּוֹדֵעַ שֶׁהוּא שֶׁבֵת
17. וְהַצּוֹבְעוֹ.	11. וְעָשָׂה מְלָאכּוֹת הַרְבֵּה
18. וְהַטּוֹוֶה.	12. בַּשְּׁבֵתוֹת הַרְבֵּה,
19. וְהַמְסִיף.	13. חַיֵּב עַל כָּל אֵב מְלָאכָה וּמְלָאכָה.
20. וְהַעוֹשֶׂה שְׁנֵי בְּתֵי נִירִין.	14. הַעוֹשֶׂה מְלָאכּוֹת הַרְבֵּה
21. וְהָאוֹרֵג שְׁנֵי חוּטִין.	15. מֵעֵין מְלָאכָה אַחַת,
22. וְהַפּוֹצֵעַ שְׁנֵי חוּטִין.	16. אֵינּוּ חַיֵּב אֶלָּא חֲטָאת אַחַת:
23. הַקּוֹשֵׁר.	
24. וְהַמְתִּיר.	משנה ב
25. וְהַתּוֹפֵר שְׁתֵּי תְּפִירוֹת.	1. אָבוֹת מְלָאכּוֹת
26. הַקּוֹרֵעַ עַל מְנַת לְתַפֵּר שְׁתֵּי תְּפִירוֹת.	2. אַרְבָּעִים חֶסֶר אַחַת.
27. הַצָּד צָבִי.	3. הַזּוֹרֵעַ.
28. הַשּׁוֹחֲטוֹ.	4. וְהַחוֹרֵשׁ.
29. וְהַמְּפָשִׁטוֹ.	5. וְהַקּוֹצֵר.
30. הַמוֹלְחוֹ,	6. וְהַמְעַמֵּר.
31. וְהַמְעַבֵּד אֶת עוֹרוֹ.	

4. כְּמֵלֵא פִי גְמֵל.	32. וְהַמּוֹחֵקוּ.
5. עָמִיר,	33. וְהַמְּחַתְּכוּ.
6. כְּמֵלֵא פִי טָלָה.	34. הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת.
7. עֲשָׂבִים,	35. וְהַמּוֹחֵק עַל מְנַת לְכַתֵּב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת.
8. כְּמֵלֵא פִי גְדִי.	36. הַבּוֹנֵה.
9. עָלֵי שׁוּם	37. וְהַסּוֹתֵר.
10. וְעָלֵי בְּצָלִים,	38. הַמְּכַבֵּה.
11. לַחִים,	39. וְהַמְּבַעֵר.
12. כְּגֵרוּגָרָת,	40. הַמְּכֶה בַּפְּטִישׁ.
13. יְבֻשִׁים,	41. הַמוֹצִיא מִרְשׁוֹת לְרְשׁוֹת.
14. כְּמֵלֵא פִי גְדִי.	42. הָרִי אֵלּוּ אַבּוֹת מְלֹאכּוֹת
15. וְאִין מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה,	43. אַרְבָּעִים חֹסֵר אַחַת:
16. מִפְּנֵי שֶׁלֹּא שָׁוּוּ בְּשַׁעוֹרֵיהֶן.	
17. הַמוֹצִיא אֲכָלִים כְּגֵרוּגָרָת,	
18. חֵיב,	
19. וּמִצְטָרְפִים זֶה עִם זֶה,	
20. מִפְּנֵי שֶׁשָׁוּוּ בְּשַׁעוֹרֵיהֶן,	
21. חוּץ	
22. מִקְלָפִיָּהוּ	
23. וְגִרְעִינִיָּהוּ	
24. וְעַקְצִיָּהוּ	
25. וְסָבֹן	
26. וּמְרִסָּנוּ.	
27. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,	
28. חוּץ מִקְלָפֵי עֵדִשִׁים	
29. שֶׁמִּתְבַּשְׁלוֹת עִמָּהֶן:	
	32. וְהַמּוֹחֵקוּ.
	33. וְהַמְּחַתְּכוּ.
	34. הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת.
	35. וְהַמּוֹחֵק עַל מְנַת לְכַתֵּב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת.
	36. הַבּוֹנֵה.
	37. וְהַסּוֹתֵר.
	38. הַמְּכַבֵּה.
	39. וְהַמְּבַעֵר.
	40. הַמְּכֶה בַּפְּטִישׁ.
	41. הַמוֹצִיא מִרְשׁוֹת לְרְשׁוֹת.
	42. הָרִי אֵלּוּ אַבּוֹת מְלֹאכּוֹת
	43. אַרְבָּעִים חֹסֵר אַחַת:
	משנה ג
	1. וְעוֹד כָּלֵל אַחַר אָמְרוּ.
	2. כָּל הַכָּשֵׁר לְהִצְנִיעַ
	3. וּמִצְנִיעִין כְּמוֹהוּ
	4. וְהוֹצִיאוּ בַשַּׁבָּת,
	5. חֵיב עָלָיו חֲטָאת,
	6. וְכָל שֶׁאִינוֹ כָּשֵׁר לְהִצְנִיעַ
	7. וְאִין מִצְנִיעִין כְּמוֹהוּ
	8. וְהוֹצִיאוּ בַשַּׁבָּת,
	9. אִינוֹ חֵיב אֶלָּא הַמִּצְנִיעוֹ:
	משנה ד
	1. הַמוֹצִיא תָּבוֹן,
	2. כְּמֵלֵא פִי פָּרָה.
	3. עֲצָה,

פרק ח

5. רבי יהודה אומר,
6. כדי לטל ממנו מדת מנעל לקטן.
7. גיר,
8. כדי לכתב עליו קשר מוכסין .
9. והמוציא קשר מוכסין,
10. חיב.
11. גיר מחוק,
12. כדי לכרף
13. על פי צלוחית קטנה
14. של פליטון:

משנה ג

1. עור,
2. כדי לעשות קמיע.
3. קלי,
4. כדי לכתב עליו
5. פרשה קטנה שבתפלין,
6. שהיא שמע ישראל.
7. דיו,
8. כדי לכתב שתי אותיות.
9. כחול,
10. כדי לכחול עין אחת:

משנה ד

1. דבק,
2. כדי לתן בראש השבשבת.

משנה א

1. המוציא יין,
2. כדי מזיגת הכוס.
3. חלב,
4. כדי גמיעה.
5. דבש,
6. כדי לתן על הפתית.
7. שמו,
8. כדי לסוף אבר קטן.
9. מים,
10. כדי לשוף בהם את הקילור.
11. ושאר כל המשקין,
12. ברביעית.
13. וכל השופכין,
14. ברביעית.
15. רבי שמעון אומר,
16. בלן ברביעית.
17. ולא אמרו כל השעורין הללו
18. אלא למצניעיהן:

משנה ב

1. המוציא חבל,
2. כדי לעשות און לקפה.
3. גמי,
4. כדי לעשות תלאי לנפה ולכברה.

9. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים,
10. כְּדֵי לְזַבֵּל כְּרִישָׁא.
11. חוֹל הַגֶּס,
12. כְּדֵי לְתַן עַל מְלֵא כַף סִיד.
13. קִנְה,
14. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת קְלָמוֹס.
15. וְאִם הָיָה עָבָה אוֹ מְרַסָּס,
16. כְּדֵי לְבַשֵּׁל בּוֹ בִּיצָה קֵלָה שְׁבִיבִיצִים,
17. טְרוּפָה וְנִתּוּנָה בְּאֵלְפָס:

משנה ו

1. טְעָם,
2. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת תְּרוּד.
3. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
4. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת מְמַנּוֹ חָף.
5. זְכוּכִית,
6. כְּדֵי לְגַרֵר בּוֹ רֹאשׁ הַכֶּרֶךְ.
7. צְרוּר אוֹ אָבֹן,
8. כְּדֵי לְזַרְק בְּעוֹף.
9. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֵּר יַעֲקֹב אוֹמֵר,
10. כְּדֵי לְזַרְק בְּבֵהמָה:

משנה ז

1. חָרָס,
2. כְּדֵי לְתַן בֵּין פְּצִים לְחֻבְרוֹ,
3. דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה.
4. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר,
5. כְּדֵי לְחַתּוֹת בּוֹ אֶת הָאוּר.
6. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר,

3. זָפֶת וְגַפְרִית,
4. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נֶקֶב.
5. שֵׁעוּה,
6. כְּדֵי לְתַן עַל פִּי נֶקֶב קָטָן.
7. חֲרָסִית,
8. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת פִּי כוּר
9. שֶׁל צוֹרְפֵי זָהָב .
10. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
11. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת פְּטָפוּט.
12. סָבִין,
13. כְּדֵי לְתַן עַל פִּי כוּר
14. שֶׁל צוֹרְפֵי זָהָב.
15. סִיד,
16. כְּדֵי לְסוּד קִטְנָה שְׁבִיבָנוֹת.
17. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
18. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת כְּלָפוֹל.
19. רַבִּי נַחֲמֵיה אוֹמֵר,
20. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת אֲנָדִיפִי:

משנה ה

1. אֲדָמָה,
2. כְּחוֹתֵם הַמְרַצוּפִים,
3. דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא.
4. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים,
5. כְּחוֹתֵם הָאֲגָרוֹת.
6. זָבֵל וְחוֹל הַדֵּק,
7. כְּדֵי לְזַבֵּל קֵלַח שֶׁל כְּרוּב,
8. דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא.

12. לַחֲתוֹת אֵשׁ מִיְקוּד.	7. כְּדֵי לְקַבֵּל בּוֹ רְבִיעִית.
13. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי,	8. אָמַר רַבִּי מְאִיר,
14. מִשָּׁם רְאָיָה (שם)	9. אַף עַל פִּי שְׂאִין רְאָיָה לְדַבֵּר,
15. וְלַחֲשׂוֹף מִים מְגַבָּא:	10. יִזְכֵּר לְדַבֵּר (ישעיה ל),
	11. וְלֹא יִמָּצֵא בְּמִכְתָּתוֹ חֶרֶשׁ

פרק ט

משנה א

1. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא,
2. מִנֵּין לְעִבּוּדָה זָרָה שְׁמִטְמָאָה בְּמִשְׁאָה כְּנֻדָּה.
3. שְׁנַאָמַר (ישעיה ל) תִּזְרַם כְּמוֹ דָּוָה צֶא תֵאמַר לוֹ.
4. מַה נֻדָּה מְטִמְאָה בְּמִשְׁאָה,
5. אִף עִבּוּדָה זָרָה מְטִמְאָה בְּמִשְׁאָה:

משנה ב

1. מִנֵּין לְסְפִינָה שֶׁהִיא טְהוֹרָה.
2. שְׁנַאָמַר (משלי ל) דֶּרֶךְ אֲנִיָּה בְּלֵב יָם.
3. מִנֵּין לְעֵרוּגָה
4. שֶׁהִיא שֹׁשֶׁה עַל שֹׁשֶׁה טְפָחִים
5. שִׁזְזוּרְעִין בְּתוֹכָהּ חֲמִשָּׁה זֵרְעוֹנִין ,
6. אַרְבָּעָה
7. בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הָעֵרוּגָה
8. וְאֶחָד בְּאִמְצָע.
9. שְׁנַאָמַר (ישעיה סא)
10. כִּי כְאֶרֶץ תּוֹצִיא צְמֻחָה
11. וּכְגִנָּה זְרוּעָהּ תִּצְמִיחַ,
12. זֵרְעָהּ לֹא נֹאמַר,
13. אֶלָּא זְרוּעָהּ:

משנה ג

1. מִנֵּין לְפוֹלְטֵת שֶׁכֶּבֶת זֵרַע בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
2. שֶׁהִיא טְמֵאָה.

3. שְׁנַאָמַר (שמות יט)

4. הָיוּ נְכוּנִים לְשִׁלְשֵׁת יָמִים.
5. מִנֵּין שְׁמֵרְחִיצִין אֶת הַמִּילָה
6. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁחָל לִהְיוֹת בַּשַּׁבָּת.
7. שְׁנַאָמַר (בראשית לד)
8. וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיוֹתָם כְּאֲבִים.
9. מִנֵּין
10. שֶׁקּוֹשְׁרִין לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית
11. בְּרֹאשׁ שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח.
12. שְׁנַאָמַר (ישעיה א)
13. אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים
14. כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינּוּ:

משנה ד

1. מִנֵּין לְסִיכָה
2. שֶׁהִיא כְּשִׁתְיָה בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים.
3. אִף עַל פִּי שְׂאִין רְאָיָה לְדָבָר,
4. זִכָּר לְדָבָר,
5. שְׁנַאָמַר (תהלים קט)
6. וַתֵּבֵא כַּמִּים בְּקִרְבוֹ
7. וְכִשְׁמֹן בְּעֵצְמוֹתָיו:

משנה ה

1. הַמוֹצִיא עֵצִים,
2. כְּדֵי לְבַשֵּׁל בִּיצָה קִלְחָה.
3. תִּבְלִיו, כְּדֵי לְתַבֵּל בִּיצָה קִלְחָה,

16. כָּל שֶׁהוּא,
17. שֶׁנֶאֱמַר (דברים יג)
18. וְלֹא יִדְבֹק בְּיָדָהּ מֵאוּמָה מִן הַחֵרֶם:

משנה ז

1. הַמוֹצִיא קֶפֶת הַרוֹכֵלִין,
2. אֵף עַל פִּי שֵׁשׁ בָּהּ מִיַּיִן הַרְבֵּה,
3. אֵינּוּ חַיֵּב אֲלָא חֲטָאת אֶחָת.
4. זֵרַעוֹנֵי גֵנָה,
5. פְּחוֹת מִכְּרוֹגְרֵת.
6. רַבִּי יְהוּדָה (בֶּן בִּתְרִיא) אוֹמֵר, חֲמִשָּׁה .
7. זֵרַע קִשׁוּאִין,
8. שְׁנַיִם.
9. זֵרַע דְּלוּעִין, שְׁנַיִם.
10. זֵרַע פּוֹל הַמְצָרִי,
11. שְׁנַיִם.
12. חֲגַב חֵי טְהוֹר,
13. כָּל שֶׁהוּא.
14. מֵת, כְּגֵרוֹגְרֵת.
15. צִפְרֵת כְּרָמִים,
16. בֵּין חֵיהָ בֵּין מִתָּהּ,
17. כָּל שֶׁהִיא,
18. שֶׁמִּצְנִיעִין אוֹתָהּ לְרִפּוּאָה.
19. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
20. אֵף הַמוֹצִיא חֲגַב חֵי טָמֵא,
21. כָּל שֶׁהוּא,
22. שֶׁמִּצְנִיעִין אוֹתוֹ לְקָטָן
23. לְשַׁחַק בּוֹ:

4. וּמִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה.
5. קְלָפֵי אֲגוּזִים,
6. קְלָפֵי רְמוֹנִים,
7. אֶסְטִיס וּפּוּאָה,
8. כְּדֵי לְצַבֵּעַ בָּהֶן בְּגַד קָטָן בְּסִבְכָּה.
9. מִי רִגְלִים,
10. נִתֵּר וּבוּרִית,
11. קְמוּנֵיָא וְאַשְׁלָג,
12. כְּדֵי לְכַבֵּס בָּהֶן בְּגַד קָטָן בְּסִבְכָּה.
13. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
14. כְּדֵי לְהַעֲבִיר עַל הַכֶּתֶם:

משנה ו

1. פְּלִפְלֵת,
2. כָּל שֶׁהִיא.
3. וְעֵטְרוֹ,
4. כָּל שֶׁהוּא.
5. מִיַּיִן בְּשָׂמִים
6. וּמִיַּיִן מִתְּכוֹת,
7. כָּל שֶׁהוּן.
8. מֵאֲבָנֵי הַמְזַבֵּחַ
9. וּמֵעֵפֶר הַמְזַבֵּחַ,
10. מִקֶּק סָפְרִים
11. וּמִקֶּק מִטְּפָחוֹתֵיהֶם,
12. כָּל שֶׁהוּן,
13. שֶׁמִּצְנִיעִין אוֹתָן לְגִנְזוֹן.
14. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
15. אֵף הַמוֹצִיא מִמִּשְׁמֵשֵׁי עֲבוּדָה זָרָה,

פרק י

משנה א

1. המצניע
2. לזרע
3. ולדגמא
4. ולרפואה,
5. והוציאו בשבת,
6. חייב בכל שהוא.
7. וכל אדם
8. אין חייב עליו אלא כשעורו.
9. חזר והכניסו,
10. אינו חייב עליו אלא כשעורו:

משנה ב

1. המוציא אכלין
2. ונתנו על האסקפה,
3. בין שחזר והוציאן
4. בין שהוציאן אחר,
5. פטור,
6. מפני שלא עשה מלאכתו בבת אחת.
7. קפה שהיא מלאה פרות
8. ונתנה על האסקפה החיצונה,
9. אף על פי שרוב הפרות מבחוץ,
10. פטור,
11. עד שיוציא את כל הקפה:

משנה ג

1. המוציא
2. בין בימינו בין בשמאלו,
3. בתוך חיקו
4. או על כתפו,
5. חייב,
6. שכן משא בני קהת.
7. פלאחר ידו,
8. ברגלו,
9. בפיו
10. ובמרפקו,
11. באזנו
12. ובשערו,
13. ובפנדתו ופיה למטה,
14. בין פנדתו לחלוקו,
15. ובשפת חלוקו,
16. במנעלו,
17. בסנדלו,
18. פטור,
19. שלא הוציא כדרך המוציאין:

משנה ד

1. המתכוון להוציא לפניו
2. ובא לו לאחריו,
3. פטור,

15. שְׁהַמְטָה טְפִלָּה לּוֹ.
16. אֶת הַמַּת בַּמְטָה,
17. חֵיב.
18. וְכֵן כּוֹזֵית מִן הַמַּת
19. וְכּוֹזֵית מִן הַנְּבִלָה
20. וְכַעֲדָשָׁה מִן הַשְּׂרָץ,
21. חֵיב.
22. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר:

משנה ו

1. הַנוֹטֵל צִפְרָנְיוֹ זוֹ בְּזוֹ,
2. אוֹ בְּשָׁנָיו,
3. וְכֵן שְׂעָרוֹ,
4. וְכֵן שְׂפָמוֹ,
5. וְכֵן זָקְנוֹ,
6. וְכֵן הַגּוֹדְלֵת,
7. וְכֵן הַכּוֹחֵלֵת,
8. וְכֵן הַפּוֹקֵסֵת,
9. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחַיֵּב,
10. וְחַכְמֵי אוֹסְרִין מְשׁוּם שְׁבוּת.
11. הַתּוֹלֵשׁ מֵעֵצִיץ נְקוּב,
12. חֵיב,
13. וְשֹׁאֵינּוּ נְקוּב,
14. פְּטוּר.
15. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר בְּזָה וּבְזָה:

4. לְאַחֲרָיו וּבָא לּוֹ לְפָנָיו,
5. חֵיב.
6. בְּאַמַּת אָמְרוּ,
7. הָאִשָּׁה הַחוֹגֶרֶת בְּסִינָר
8. בֵּין מִלְּפָנֶיהָ וּבֵין מִלְּאַחֲרֶיהָ
9. חֵיבֵת,
10. שֶׁכֵּן רְאוּי לְהִיּוֹת חוֹזֵר.
11. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
12. אִף מְקַבְּלֵי פְתִיקוֹן:

משנה ה

1. הַמוֹצִיא כֶּכֶר לְרִשׁוֹת הַרְבִּים,
2. חֵיב.
3. הוֹצִיאָוהוּ שְׁנַיִם,
4. פְּטוּרִין.
5. לֹא יִכַּל אֶחָד לְהוֹצִיאֹו
6. וְהוֹצִיאָוהוּ שְׁנַיִם,
7. חֵיבִים.
8. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר.
9. הַמוֹצִיא אֶכְלִין
10. פְּחוֹת מִכְּשַׁעוֹר בְּכָלִי,
11. פְּטוּר אִף עַל הַכָּלִי,
12. שֶׁהַכָּלִי טְפִלָּה לּוֹ.
13. אֶת הַחֵי בַּמְטָה,
14. פְּטוּר אִף עַל הַמְטָה,

פרק יא

15. שהן גבוהין עשרה
16. ורחבן ארבעה,
17. הנוטל מהן והנותן על גבן,
18. חיב,
19. פחות מכן,
20. פטור:

משנה ג

1. הזורק ארבע אמות בפקל,
2. למעלה מעשרה טפחים,
3. כזורק באויר,
4. למטה מעשרה טפחים,
5. כזורק בארץ.
6. הזורק בארץ ארבע אמות,
7. חיב.
8. זרק לתוך ארבע אמות
9. ונתגלגל חוץ לארבע אמות,
10. פטור,
11. חוץ לארבע אמות,
12. ונתגלגל לתוך ארבע אמות,
13. חיב:

משנה ד

1. הזורק בים ארבע אמות,
2. פטור.
3. אם היה רקק מים

משנה א

1. הזורק
2. מרשות היחיד לרשות הרבים,
3. מרשות הרבים לרשות היחיד,
4. חיב.
5. מרשות היחיד לרשות היחיד
6. ורשות הרבים באמצע,
7. רבי עקיבא מחיב.
8. וחכמים פוטרין:

משנה ב

1. פיצד.
2. שתי גזזטראות
3. זו כנגד זו ברשות הרבים,
4. המושיט והזורק מזו לזו,
5. פטור.
6. היו שתיהן בדיוטא אחת,
7. המושיט חיב,
8. והזורק פטור,
9. שכף היתה עבודת הלויים,
10. שתי עגלות
11. זו אחר זו ברשות הרבים,
12. מושיטין הקרשים מזו לזו,
13. אבל לא זורקין.
14. חלית הבור והסלע

משנה ו

1. הזורק
2. וּנְזַכֵּר לְאַחַר שִׁיצָתָהּ מִיָּדוֹ,
3. קִלְטָה אַחֵר,
4. קִלְטָה כְּלָב,
5. או שְׁנִשְׂרָפָה,
6. פְּטוֹר.
7. זָרֵק לְעֵשׂוֹת חֲבוּרָה,
8. בֵּין בְּאָדָם בֵּין בַּבְּהֵמָה,
9. וּנְזַכֵּר עַד שֶׁלֹּא נַעֲשִׂית חֲבוּרָה,
10. פְּטוֹר.
11. זֶה הַכֶּלֶל,
12. כָּל חֵיבֵי חֲטָאוֹת
13. אֵינָן חֵיבִין
14. עַד שֶׁתְּהֵא תְּחַלְתֵּן וְסוֹפָן שְׂגָגָה.
15. תְּחַלְתֵּן שְׂגָגָה
16. וְסוֹפָן זָדוֹן,
17. תְּחַלְתֵּן זָדוֹן
18. וְסוֹפָן שְׂגָגָה,
19. פְּטוֹרֵין,
20. עַד שֶׁתְּהֵא תְּחַלְתֵּן וְסוֹפָן שְׂגָגָה:

4. וְרִשּׁוֹת הָרַבִּים מִהֶלְכֶת בּוֹ,
5. הַזּוֹרֵק לְתוֹכּוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת,
6. חֵיב.
7. וְכַמָּה הוּא רִקֵּק מֵיָם.
8. פְּחוֹת מֵעֶשְׂרָה טְפָחִים.
9. רִקֵּק מֵיָם
10. וְרִשּׁוֹת הָרַבִּים מִהֶלְכֶת בּוֹ,
11. הַזּוֹרֵק בְּתוֹכּוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת,
12. חֵיב:

משנה ה

1. הַזּוֹרֵק מִן הַיָּם לַיִבְשָׁה
2. וּמִן הַיִבְשָׁה לַיָּם,
3. וּמִן הַיָּם לְסְפִינָה
4. וּמִן הַסְּפִינָה לַיָּם,
5. וּמִן הַסְּפִינָה לְחִבְרָתָהּ,
6. פְּטוֹר.
7. סְפִינּוֹת קְשׁוּרוֹת זוּ בְּזוּ,
8. מְטֻלְטְלִין מִזּוּ לְזוּ.
9. אִם אֵינָן קְשׁוּרוֹת,
10. אֵף עַל פִּי שְׂמַקְפוֹת,
11. אֵין מְטֻלְטְלִין מִזּוּ לְזוּ:

פרק יב

משנה א

1. הבונה
2. כמה יבנה ויהא חיב.
3. (הבונה) כל שהוא,
4. והמסתת
5. והמכה בפטיש
6. ובמעצד.
7. הקודח
8. כל שהוא,
9. חיב.
10. זה הפלל,
11. כל העושה מלאכה
12. ומלאכתו מתקימת בשבת,
13. חיב.
14. רבן שמעון בן גמליאל אומר,
15. אף המכה בקרנס על הסדן
16. בשעת מלאכה,
17. חיב,
18. מפני שהוא כמתקן מלאכה:

משנה ב

1. החורש כל שהוא,
2. המנכש
3. והמקרסם
4. והמזרד כל שהוא,

5. חיב.

6. המלקט עצים,
7. אם לתקו,
8. כל שהו,
9. אם להסיק,
10. כדי לבשל ביצה קלה.
11. המלקט עשבים,
12. אם לתקו,
13. כל שהוא,
14. אם לבהמה,
15. כמלא פי הגדי:

משנה ג

1. הכותב שתי אותיות,
2. בין בימינו בין בשמאלו,
3. בין משם אחד
4. בין משני שמות,
5. בין משני סממניות,
6. בכל לשון,
7. חיב.
8. אמר רבי יוסי,
9. לא חיבו שתי אותיות
10. אלא משום רושם,
11. שפך היו כותבין על קרשי המשכן,
12. לידע איזהו בן זוגו.

2. בְּמֵי פְרוֹת,
3. בְּאַבְק דְּרָכִים,
4. בְּאַבְק הַסּוּפְרִים,
5. וּבְכָל דְבַר שְׂאִינוֹ מִתְקַיֵּם,
6. פְּטוּר.
7. לְאַחַר יְדוּ,
8. בְּרִגְלוֹ,
9. בְּפִי
10. וּבְמַרְפָּקוֹ,
11. כְּתַב אוֹת אַחַת סָמוּךְ לְכַתֵּב,
12. כְּתַב עַל גְּבֵי כְתָב,
13. נִתְפָּן לְכַתֵּב חֵית
14. וְכַתֵּב שְׁנֵי זִינִין,
15. אֶחָד בְּאַרְץ
16. וְאֶחָד בְּקוֹרָה,
17. כְּתַב עַל שְׁנֵי כְתָלֵי הַבַּיִת,
18. עַל שְׁנֵי דְפֵי פְּנֵקֶס
19. וְאִין נִהְגִין זֶה עִם זֶה,
20. פְּטוּר.
21. כְּתַב אוֹת אַחַת נוֹטְרִיקוֹן,
22. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן בְּתִירָא מְחִיב,
23. וְחֻכְמִים פּוֹטְרִין:

משנה ו'

1. הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתוֹת
2. בְּשְׁנֵי הָעֲלָמוֹת,
3. אַחַת שְׁחֲרִית
4. וְאַחַת בֵּין הָעֲרֻבִים,
5. רַבִּין גְּמְלִיאֵל מְחִיב,
6. וְחֻכְמִים פּוֹטְרִין:

13. אָמַר רַבִּי,
14. מְצִינּוּ שֵׁם קָטָן מִשֵּׁם גְּדוֹל,
15. שֵׁם מִשְׁמַעוֹן וְשִׁמוּאֵל,
16. נֹחַ מִנְחוֹר,
17. דָּן מִדְּנִיָּאל,
18. גָּד מִגְּדִיאֵל:

משנה ד

1. הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתוֹת
2. בְּהֶעֱלֵם אֶחָד,
3. חַיֵּב.
4. כְּתַב בְּדִין,
5. בְּסֵם,
6. בְּסִקְרָא,
7. בְּקוּמוֹס
8. וּבְקִנְקִנְתוֹם,
9. וּבְכָל דְבַר שֶׁהוּא רוּשֵׁם,
10. עַל שְׁנֵי כְתָלֵי זְוִיּוֹת
11. וְעַל שְׁנֵי לוּחֵי פְּנֵקֶס,
12. וְהוּן נִהְגִין זֶה עִם זֶה,
13. חַיֵּב.
14. הַכּוֹתֵב עַל בְּשָׂרוֹ,
15. חַיֵּב.
16. הַמְּסַרֵּט עַל בְּשָׂרוֹ,
17. רַבִּי אֶלְיָעֶזֶר מְחִיב חֻטָּאת,
18. וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר:

משנה ה

1. כְּתַב בְּמִשְׁקִיוֹ,

פרק יג

משנה א

1. רבי אליעזר אומר,
2. האורג שלשה חוטין בתחלה
3. ואחד על האריג,
4. חיב.
5. וחכמים אומרים,
6. בין בתחלה
7. בין בסוף
8. שעורו שני חוטין:

משנה ב

1. העושה שני בתי גירין
2. בגירין,
3. בקרוס,
4. בגפה,
5. בכברה
6. ובסל,
7. חיב.
8. והתופר שתי תפירות,
9. והקורע על מנת לתפור שתי תפירות:

משנה ג

1. הקורע בחמתו
2. ועל מתו,
3. וכל המקלקליו,

4. פטורין.

5. והמקלקל על מנת לתקו,
6. שעורו כמתקו:

משנה ד

1. שעור המלבן והמנפץ והצובע והטווה,
2. כמלא רחב הסיט כפול.
3. והאורג שני חוטין,
4. שעורו כמלא הסיט:

משנה ה

1. רבי יהודה אומר,
2. הצד צפור למגדל
3. וצבי לבית,
4. חיב.
5. וחכמים אומרים,
6. צפור למגדל,
7. וצבי
8. לבית
9. ולחצר
10. ולביבין.
11. רבן שמעון בן גמליאל אומר,
12. לא כל הביבין שוין.
13. זה הפלל,
14. מחסר צידה,

1. יֵשֶׁב הָאֶחָד עַל הַפֶּתַח
2. וְלֹא מְלֶאָהוּ,
3. יֵשֶׁב הַשֵּׁנִי וּמְלֶאָהוּ,
4. הַשֵּׁנִי חֵיב.
5. יֵשֶׁב הָרֵאשׁוֹן עַל הַפֶּתַח
6. וּמְלֶאָהוּ,
7. וּבֵא הַשֵּׁנִי וַיֵּשֶׁב בְּצִדוֹ,
8. אִף עַל פִּי שְׁעַמַּד הָרֵאשׁוֹן
9. וְהִלֵּךְ לוֹ,
10. הָרֵאשׁוֹן חֵיב
11. וְהַשֵּׁנִי פְטוּר.
12. הָא לְמָה זָה דוּמָה.
13. לְנוֹעֵל אֶת בֵּיתוֹ לְשִׁמְרוֹ
14. וְנִמְצָא צְבִי שְׁמוֹר בְּתוֹכוֹ:

15. פְּטוּר,
16. וְשִׂאֵינוּ מְחַסֵּר צִידָה,
17. חֵיב:

משנה ו

1. צְבִי שְׁנֹכְנֵס לְבֵית
2. וְנוֹעֵל אֶחָד בְּפָנָיו,
3. חֵיב.
4. נִעְלוּ שְׁנַיִם,
5. פְּטוּרִין.
6. לֹא יִכַּל אֶחָד לְנוֹעֵל
7. וְנוֹעֵלוּ שְׁנַיִם,
8. חֵיבִין.
9. וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר:

משנה ז

פרק יד

9. נותן שמן בתחלה לתוך המים
10. או לתוך המלח:

משנה ג

1. אין אוכלין אזורביון בשבת,
2. לפי שאינו מאכל בריאים,
3. אבל אוכל הוא את יועזר
4. ושונה אבוברועה.
5. פל האכלין
6. אוכל אדם לרפואה,
7. וכל המשקין שונה,
8. חוץ ממי דקלים
9. וכוס עקרים,
10. מפני שהן לירוקה.
11. אבל שונה הוא מי דקלים
12. לצמא,
13. וסוף שמן עקרין
14. שלא לרפואה:

משנה ד

1. החושש בשניו,
2. לא יגמע בהן את החמץ,
3. אבל מטביל הוא כדרךבו,
4. ואם נתרפא נתרפא.
5. החושש במתניו,
6. לא יסוף יין וחמץ,

משנה א

1. שמונה שרצים
2. האמורים בתורה,
3. הצדן
4. והחובל בהן,
5. חיב,
6. ושאר שקצים ורמשים,
7. החובל בהן פטור.
8. הצדן לצרף,
9. חיב,
10. שלא לצרף,
11. פטור.
12. חיה ועוף שברשותו,
13. הצדן פטור,
14. והחובל בהן חיב:

משנה ב

1. אין עושין הילמי בשבת,
2. אבל עושה הוא את מי המלח
3. וטובל בהן פתו
4. ונותן לתוך התבשיל.
5. אומר רבי יוסי,
6. והלוא הוא הילמי,
7. בין מרבה ובין מועט.
8. ואילו הן מי מלח המתרין.

11. שֶׁכֶּן דִּרְכָם לְסוּף בַּחֹל.
12. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר,
13. כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים הֵם:

7. אֲבָל סָךְ הוּא אֶת הַשָּׁמֶן,
8. וְלֹא שָׁמֶן וָרֹד.
9. בְּנֵי מְלָכִים
10. סָכִין שָׁמֶן וָרֹד עַל מִכּוֹתֵיהֶן,

פרק טו

12. קושרין לפני הבהמה
13. בשביל שלא תצא.
14. קושרין דלי בפסיקיא,
15. אבל לא בחבל.
16. רבי יהודה מתיר.
17. כלל אומר רבי יהודה,
18. כל קשר שאינו של קימא,
19. אין חיבין עליו:

משנה ג

1. מקפלין את הכלים
2. אפלו ארבעה וחמשה פעמים,
3. ומציעין את המטות
4. מלילי שבת לשבת,
5. אבל לא משבת למוצאי שבת.
6. רבי ישמעאל אומר,
7. מקפלין את הכלים
8. ומציעין את המטות
9. מיום הכפורים לשבת,
10. וחלבי שבת קרבין ביום הכפורים .
11. רבי עקיבא אומר
12. לא של שבת קרבין ביום הכפורים,
13. ולא של יום הכפורים קרבין בשבת:

משנה א

1. אלו קשרים שחיבין עליהן,
2. קשר הגמלין
3. וקשר הספנין.
4. וכשם שהוא חיב על קשורן
5. כך הוא חיב על התרן.
6. רבי מאיר אומר,
7. כל קשר
8. שהוא יכול להתירו
9. באחת מידי
10. אין חיבין עליו:

משנה ב

1. יש לה קשרים
2. שאין חיבין עליהן
3. כקשר הגמלין
4. וכקשר הספנין.
5. קושרת אשה מפתח חלוקה,
6. וחוטי סבכה
7. ושל פסיקיא,
8. ורצועות מנעל וסנדל,
9. ונודות זין ושמון,
10. וקדרה של בשר.
11. רבי אליעזר בן יעקב אומר,

פרק טז

8. מצילין מזון שתי סעודות,
9. במנחה,
10. מזון סעודה אחת.
11. רבי יוסי אומר,
12. לעולם מצילין מזון שלש סעודות:

משנה ג

1. מצילין סל מלא כפרות,
2. ואף על פי שיש בו מאה סעודות,
3. ועגול של דבילה,
4. ורחבת של יין.
5. ואומר לאחרים,
6. בואו והצילו לכם.
7. ואם היו פקחין,
8. עושין עמו חשבון אחר השבת.
9. להיכן מצילין אותן.
10. לחצר המערבת.
11. בן בתירא אומר,
12. אף לשאינה מערבת:

משנה ד

1. ולשם מוציא כל כלי תשמישו,
2. ולובש כל מה שיכול ללבש,
3. ועוטר כל מה שיכול לעטר.
4. רבי יוסי אומר,
5. שמונה עשר כלים.

משנה א

1. כל כתבי הקדש
2. מצילין אותן מפני הדלקה,
3. בין שקורין בהן
4. ובין שאין קורין בהן.
5. ואף על פי שכתובים בכל לשון,
6. טעונים גניזה.
7. ומפני מה אין קורין בהן.
8. מפני בטול בית המדרש.
9. מצילין תיק הספר עם הספר,
10. ותיק התפלין עם התפלין,
11. ואף על פי שיש בתוכן מעות.
12. ולהיכן מצילין אותן.
13. למבוי שאינו מפלש.
14. בן בתירא אומר,
15. אף למפלש:

משנה ב

1. מצילין מזון שלש סעודות
2. הראוי לאדם לאדם,
3. הראוי לבהמה לבהמה.
4. כיצד.
5. נפלה דלקה בלילי שבת,
6. מצילין מזון שלש סעודות,
7. בשחרית,

7. מפני ששבתתו עליהן:

משנה ז

1. כופין קערה על גבי הַנֶּר,
2. בשביל שלא תאחז בקורה,
3. ועל צואה של קטן,
4. ועל עקרב שלא תשף.
5. אמר רבי יהודה,
6. מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב,
7. ואמר,
8. חוששני לו מחטאת:

משנה ח

1. נכרי שהדליק את הַנֶּר,
2. משתמש לאורו ישראל,
3. ואם בשביל ישראל,
4. אסור.
5. מלא מים להשקות בהמתו,
6. משקה אחריו ישראל,
7. ואם בשביל ישראל,
8. אסור.
9. עשה גוי כבש לירד בן,
10. יורד אחריו ישראל,
11. ואם בשביל ישראל,
12. אסור.
13. מעשה ברבן גמליאל וזקנים
14. שהיו באין בספינה,
15. ועשה גוי כבש לירד בן,
16. וירדו בו רבן גמליאל וזקנים:

6. וחוזר ולובש ומוציא,

7. ואומר לאחרים,

8. בואו והצילו עמי:

משנה ה

1. רבי שמעון בן גנס אומר,
2. פורסין עור של גדי
3. על גבי
4. שדה
5. תבה
6. ומגדל
7. שאחז בהן את האור,
8. מפני שהוא מחרף.
9. ועושין מחצה בכל הכלים,
10. בין מלאים בין ריקנים,
11. בשביל שלא תעבר הדלקה.
12. רבי יוסי אוסר
13. בכלי חרס חדשים מלאין מים,
14. לפי שאין יכולין לקבל את האור
15. והן מתבקעין
16. ומכבין את הדלקה:

משנה ו

1. נכרי שבא לכבות,
2. אין אומרים לו כבה
3. ואל תכבה,
4. מפני שאין שבתתו עליהן,
5. אבל קטן שבא לכבות,
6. אין שומעין לו,

פרק יז

משנה א

1. כל הכלים
2. נטלין בשבת
3. ודלתותיהן עמהן,
4. אף על פי שנתפרקו בשבת.
5. שאינן דומין לדלתות הבית,
6. לפי שאינן מן המוכן:

משנה ב

1. נוטל אדם קרנס
2. לפצע בו את האגוזים,
3. וקרדס לחתוך את הדבילה.
4. מגרה,
5. לגרר בה את הגבינה.
6. מגרפה,
7. לגרף בה את הגרוגרות.
8. את הרחת ואת המזלג,
9. לתת עליו לקטן.
10. את הכוש ואת הכרפר,
11. לתחב בו.
12. מחט של יד,
13. לטל בה את הקוץ,
14. ושל סקאים,
15. לפתח בה את הדלת:

משנה ג

1. קנה של זיתים,
2. אם יש קשר בראשו,
3. מקבל טמאה,
4. ואם לאו,
5. אין מקבל טמאה.
6. בין כף ובין כף,
7. נטל בשבת:

משנה ד

1. רבי יוסי אומר,
2. כל הכלים נטלין,
3. חוץ מן המסר הגדול
4. ויתד של מחרשה.
5. כל הכלים נטלין
6. לצרף
7. ושלא לצרף.
8. רבי נחמיה אומר,
9. אין נטלין אלא לצרף:

משנה ה

1. כל הכלים הנטלין בשבת,
2. שבריהן נטלין (עמהן),
3. ובלבד
4. שיהיו עושין מעין מלאכה,
5. שברי ערבה

משנה ז

1. פֶּקֶק הַחֲלוֹן,
2. רַבִּי אֶלְיעָזָר אוֹמֵר,
3. בְּזִמְנָן שֶׁהוּא קָשׁוּר וְתִלּוּי,
4. פּוֹקֵקִין בּוֹ,
5. וְאִם לֹא,
6. אֵין פּוֹקֵקִין בּוֹ.
7. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים,
8. בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ
9. פּוֹקֵקִין בּוֹ:

משנה ח

1. כָּל כְּסוּיֵי הַפְּלִים
2. שֵׁישׁ לָהֶם בֵּית אַחִיזָה
3. נְטִילִים בַּשַּׁבָּת.
4. אָמַר רַבִּי יוֹסִי,
5. בְּמָה דְּבָרִים אָמוּרִים.
6. בְּכִסּוּיֵי הַקְּרָקְעוֹת,
7. אָבֵל בְּכִסּוּיֵי הַפְּלִים,
8. בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ נְטִילִים בַּשַּׁבָּת:

6. לְכִסּוֹת בְּהֵן אֶת פִּי הַחֲבִית,
7. שִׁבְרֵי זְכוּכִית
8. לְכִסּוֹת בְּהֵן אֶת פִּי הַפֶּךְ.
9. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
10. וּבִלְבַד
11. שִׁיְהִיו עוֹשִׂין מַעֲיִן מְלֹאכְתָּן,
12. שִׁבְרֵי עֵרְבָה
13. לְצוּק לְתוֹכָן מִקְפָּה,
14. וְשֵׁל זְכוּכִית
15. לְצוּק לְתוֹכָן שָׁמוֹן:

משנה ו

1. הָאָבֵן שֶׁבִּקְרוּיָהּ,
2. אִם מְמַלְאִין בָּהּ
3. וְאִינָה נוֹפֶלֶת,
4. מְמַלְאִין בָּהּ,
5. וְאִם לֹא,
6. אֵין מְמַלְאִין בָּהּ.
7. זְמוּרָה
8. שֶׁהִיא קְשׁוּרָה בְּטַפִּיחַ,
9. מְמַלְאִין בָּהּ בַּשַּׁבָּת:

פרק יח

משנה א

1. מִפְּנֵי
2. אֶפְלוּ אַרְבַּע וְחֲמֵשׁ קָפוֹת
3. שֶׁל תָּבֵן וְשֶׁל תְּבוּאָה
4. מִפְּנֵי הָאוֹרְחִים
5. וּמִפְּנֵי בְּטוֹל בַּיִת הַמְדֻרָּשׁ,
6. אֲבָל לֹא אֶת הָאוֹצֵר.
7. מִפְּנֵי
8. תְּרוּמַה טְהוֹרָה,
9. וּדְמָאֵי,
10. וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שֶׁנִּטְלָה תְּרוּמָתוֹ,
11. וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי
12. וְהַקֹּדֶשׁ
13. שֶׁנִּפְדּוּ,
14. וְהַתְּרֵמוֹס הַיָּבֵשׁ,
15. מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵאֲכָל לְעַנְיִים.
16. אֲבָל לֹא אֶת הַטָּבָל,
17. וְלֹא מַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שֶׁלֹּא נִטְלָה תְּרוּמָתוֹ,
18. וְלֹא אֶת מַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ
19. שֶׁלֹּא נִפְדּוּ,
20. וְלֹא אֶת הַלּוֹף,
21. וְלֹא אֶת הַחֲרָדֵל.
22. רֶבֶן שֶׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל
23. מִתִּיר בַּלּוֹף,
24. מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵאֲכָל עוֹרְבִי:

משנה ב

1. חֲבִילֵי קֶשׂ
2. וְחֲבִילֵי עֲצִים
3. וְחֲבִילֵי זְרָדִים,
4. אִם הִתְקִינָן לְמֵאֲכָל בְּהֵמָה,
5. מְטֻלְטְלִין אוֹתָן,
6. וְאִם לֹא,
7. אֵין מְטֻלְטְלִין אוֹתָן.
8. כּוֹפִין אֶת הַסֵּל
9. לְפָנֵי הָאֶפְרוּחִים,
10. כְּדֵי שִׁיעֲלוּ וַיִּרְדּוּ.
11. תִּרְנַגְלַת שֶׁבִרְקָה,
12. דּוֹחִין אוֹתָהּ
13. עַד שֶׁתִּכָּנַס.
14. מְדַדִּין עֲגָלִין וְסִיחִין בְּרִשׁוֹת הַרְּבִים.
15. אִשָּׁה מְדַדָּה אֶת בְּנָהּ.
16. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
17. אֵימָתִי.
18. בְּזִמְן שֶׁהוּא נוֹטֵל אַחַת וּמַנִּיחַ אַחַת ,
19. אֲבָל אִם הָיָה גוֹרֵר,
20. אָסוּר:

משנה ג

1. אֵין מְיַלְדִּין אֶת הַבְּהֵמָה בְּיוֹם טוֹב,
2. אֲבָל מְסַעְדִּין.

7. וְקוֹשְׁרֵי אֶת הַטְּבוֹר.	3. וּמִיָּדַיִן אֶת הָאִשָּׁה בַּשַּׁבָּת,
8. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר,	4. וְקוֹרִין לָהּ חֲכָמָה
9. אֶף חוֹתְכִין.	5. מִמָּקוֹם לְמָקוֹם,
10. וְכָל צָרְכֵי מִילָה עוֹשִׂין בַּשַּׁבָּת:	6. וּמִחֲלָלִין עָלֶיהָ אֶת הַשַּׁבָּת,

פרק יט

8. לועס בְּשָׁנִי
9. וְנוֹתָן.
10. אִם לֹא טָרַף יִזְוֶה וְשֶׁמֶן מֵעֶרֶב שַׁבָּת ,
11. יִנְתֵּן זֶה בְּעֶצְמוֹ וְזֶה בְּעֶצְמוֹ.
12. וְאִין עוֹשִׂין לָהּ חֲלוּק לְכַתְּחִלָּה,
13. אָבֵל כּוֹרֵף עָלֶיהָ סְמֵרְטוּט.
14. אִם לֹא הִתְקִין מֵעֶרֶב שַׁבָּת,
15. כּוֹרֵף עַל אֶצְבָּעוֹ וּמִבֵּיא,
16. וְאֶפְלוֹ מִחֲצַר אַחֲרָת:

משנה ג

1. מְרַחֲצִין אֶת הַקָּטָן,
2. בֵּין לַפְּנֵי הַמִּילָה וּבֵין לְאַחַר הַמִּילָה,
3. וּמְזַלְפִין עָלָיו בְּיָד,
4. אָבֵל לֹא בְּכָלִי.
5. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אֹמֵר,
6. מְרַחֲצִין אֶת הַקָּטָן
7. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁחָל לֵהיוֹת בַּשַּׁבָּת,
8. שְׁנָאָמַר (בְּרֵאשִׁית לַדָּ)
9. וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיוֹתָם כְּאֲבִים .
10. סָפֵק
11. וְאַנְדְּרוּגִינוֹס
12. אִין מְחַלְלִין עָלָיו אֶת הַשַּׁבָּת,
13. וְרַבִּי יְהוּדָה מֵתִיר בְּאַנְדְּרוּגִינוֹס:

משנה א

1. רַבִּי אֶלְעָזָר אֹמֵר,
 2. אִם לֹא הִבִּיא כָּלִי מֵעֶרֶב שַׁבָּת,
 3. מִבֵּיאֻ בַּשַּׁבָּת
 4. מְגַלָּה.
 5. וּבִסְכָּנָה,
 6. מְכַסְּהוּ עַל פִּי עֵדִים.
 7. וְעוֹד אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
 8. כּוֹרֵתִים עֵצִים לַעֲשׂוֹת פְּחָמִין
 9. וְלַעֲשׂוֹת (כָּלִי) בְּרִזָּל.
 10. כָּלֵל אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא,
 11. כָּל מְלֹאכָה שֶׁאֵפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מֵעֶרֶב שַׁבָּת
- שַׁבָּת
12. אֵינָהּ דוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת,
 13. וְשָׂאֵי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מֵעֶרֶב שַׁבָּת
 14. דוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת:

משנה ב

1. עוֹשִׂין כָּל צָרְכֵי מִילָה בַּשַּׁבָּת,
2. מוֹהֲלִין,
3. וּפּוֹרְעִין,
4. וּמוֹצְצִין,
5. וְנוֹתְנִין עָלֶיהָ אֶסְפְּלָנִית
6. וְכַמוֹן.
7. אִם לֹא שָׁחַק מֵעֶרֶב שַׁבָּת,

משנה ד

1. מי שְׁהוּי לוֹ שְׁנֵי תִינוּקוֹת,
2. אֶחָד לְמוֹל אַחַר הַשַּׁבָּת,
3. וְאֶחָד לְמוֹל בַּשַּׁבָּת,
4. וְשָׁכַח
5. וּמָל אֶת שֵׁל אַחַר הַשַּׁבָּת
6. בַּשַּׁבָּת,
7. חֵיב.
8. אֶחָד לְמוֹל בְּעֶרְבַּ שַׁבָּת
9. וְאֶחָד לְמוֹל בַּשַּׁבָּת,
10. וְשָׁכַח
11. וּמָל אֶת שֵׁל עֶרְבַּ שַׁבָּת
12. בַּשַּׁבָּת,
13. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחִיב חֲטָאת,
14. וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר:

משנה ה

1. קָטָן נְמוֹל לְשִׁמוּנָה,
2. לְתַשְׁעָה,
3. וְלַעֲשָׂרָה,
4. וּלְאַחַד עָשָׂר,
5. וְלִשְׁנַיִם עָשָׂר,
6. לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר.
7. הָא כִּיצַד.

8. כְּדָרְכוּ, לְשִׁמוּנָה.

9. נוֹלַד לְבֵין הַשְּׁמָשׁוֹת,
10. נְמוֹל לְתַשְׁעָה.
11. בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת שֶׁל עֶרְבַּ שַׁבָּת,
12. נְמוֹל לַעֲשָׂרָה.
13. יוֹם טוֹב לְאַחַר שַׁבָּת,
14. נְמוֹל לְאַחַד עָשָׂר.
15. שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
16. נְמוֹל לְשְׁנַיִם עָשָׂר.
17. קָטָן הַחוּלָה,
18. אֵין מוֹהֲלִין אוֹתוֹ
19. עַד שְׁיִבְרִיא:

משנה ו

1. אֵלוֹ הֵן
2. צִיצִין הַמַּעֲכָבִין אֶת הַמִּילָה,
3. בְּשָׂר הַחוּפָה אֶת רֵב הָעֶטְרָה.
4. וְאֵינוֹ אוֹכֵל בְּתֵרוּמָה.
5. וְאִם הָיָה בְּעַל בְּשָׂר,
6. מִתְקַנּוּ
7. מִפְּנֵי מַרְאִית הָעַיִן.
8. מֵל
9. וְלֹא פָרַע אֶת הַמִּילָה,
10. כְּאֵלוֹ לֹא מֵל:

פרק כ

משנה א

1. רבי אליעזר אומר,
2. תולין את המשמרת ביום טוב,
3. ונותנין לתלויה בשבת.
4. וחכמים אומרים,
5. אין תולין את המשמרת ביום טוב,
6. ואין נותנין לתלויה בשבת,
7. אבל נותנין לתלויה ביום טוב:

משנה ב

1. נותנין מים על גבי השמרים
2. בשביל שיצלו,
3. ומסנגין את היין
4. בסודרין
5. ובכפיפה מצרית,
6. ונותנין ביצה
7. במסננת של חרדל,
8. ועושין אנומליון בשבת.
9. רבי יהודה אומר,
10. בשבת, בכוס,
11. ביום טוב, בלגיו,
12. ובמועד, בחבית.
13. רבי צדוק אומר,
14. הכל לפי האורחיו:

משנה ג

1. אין שורין את החלתית בפושרין,
2. אבל נותן לתוף החמץ.
3. ואין שורין את הפרשינין
4. ולא שפין אותן,
5. אבל נותן לתוף הכברה
6. או לתוף הפלפלה.
7. אין כוברין את התבן בכברה,
8. ולא יתנגו על גבי מקום גבוה
9. בשביל שיירד המוץ,
10. אבל נוטל הוא בכברה
11. ונותן לתוף האבוס:

משנה ד

1. גורפין מלפני הפטם,
2. ומסלקין לצדדין
3. מפני הרעי,
4. דברי רבי דוסא.
5. וחכמים אוסרין.
6. נוטלין מלפני בהמה זו
7. ונותנין לפני בהמה זו
8. בשבת:

משנה ה

1. הקש שעל גבי המטה,
2. לא ינטעו בידו,

10. וְשֵׁל כּוֹבְסִין,	3. אֶלֶּא מְנַעְנְעוּ בְּגוּפוֹ.
11. לֹא יִגַּע בּוֹ.	4. וְאִם הָיָה מֵאֶכֶל בְּהֵמָה,
12. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר,	5. אִו שֶׁהָיָה עָלָיו כֶּר אוֹ סָדִין,
13. אִם הָיָה מְתָר מְעַרְב שַׁבָּת,	6. מְנַעְנְעוּ בְּיָדוֹ.
14. מְתִיר אֶת כָּלוֹ	7. מְכַבֵּשׁ שֶׁל בַּעֲלֵי בְּתִים,
15. וְשׁוֹמְטוֹ:	8. מְתִירִין,
	9. אֲבָל לֹא כּוֹבְשִׁין,

פרק כא

14. נותנין עליה מים

15. עד שתכלה:

משנה ג

1. בית שמאי אומרים,

2. מגביהין מן השלחן

3. עצמות וקלפין.

4. ובית הלל אומרים,

5. נוטל את הטבלה כלה

6. ומנערה.

7. מעבירין מלפני השלחן

8. פרוזין פחות מפזית

9. ושער של אפונין

10. ושער של עדשים,

11. מפני שהוא מאכל בהמה.

12. ספוג,

13. אם יש לו עור בית אחיזה,

14. מקנחין בו,

15. ואם לאו,

16. אין מקנחין בו.

17. (וחכמים אומרים)

18. בין כף ובין כף,

19. נטל בשבת,

20. ואינו מקבל טמאה :

משנה א

1. נוטל אדם את בנו

2. והאבן בידו,

3. וככלכלה והאבן בתוכה.

4. ומטלטלין תרומה טמאה עם הטוהרה

5. ועם החלין.

6. רבי יהודה אומר,

7. אף מעלין את המדמע

8. באחד ומאה:

משנה ב

1. האבן שעל פי החבית,

2. מטטה על צדה

3. והיא נופלת.

4. היתה בין החביות,

5. מגביהה

6. ומטטה על צדה

7. והיא נופלת.

8. מעות שעל הפר,

9. נוער את הפר

10. והן נופלות.

11. היתה עליו לשלשת,

12. מקנחה בסמרטוט.

13. היתה של עור,

פרק כב

משנה א

1. חבית שִׁנְשְׁבְּרָה,
2. מְצִילִין הַיְמָנָה
3. מְזוֹן שְׁלֹשׁ סְעֻדוֹת,
4. וְאוֹמֵר לְאַחֵרִים,
5. בּוֹאוּ וְהַצִּילוּ לָכֶם,
6. וּבִלְבַד שְׁלֹא יִסְפְּגוּ.
7. אֵין סוֹחֲטִין אֶת הַפְּרוֹת
8. לְהוֹצִיא מֵהוּ מִשְׁקִין,
9. וְאִם יֵצְאוּ מֵעֶצְמוֹ,
10. אָסוּרִין.
11. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
12. אִם לְאוֹכְלִין,
13. הַיּוֹצֵא מֵהוּ מִתֵּר,
14. וְאִם לְמִשְׁקִין,
15. הַיּוֹצֵא מֵהוּ אָסוּר.
16. חֲלוֹת דְּבִשׁ
17. שְׂרִסְקוֹן מֵעֶרֶב שַׁבָּת
18. וְיֵצְאוּ מֵעֶצְמוֹ,
19. אָסוּרִין.
20. וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מִתֵּיר:

משנה ב

1. כָּל שֶׁבֵּא בַחֲמִין מֵעֶרֶב שַׁבָּת,
2. שׁוֹרִין אוֹתוֹ בַחֲמִין בַּשַּׁבָּת,
3. וְכָל שֶׁלֹּא בָּא בַחֲמִין מֵעֶרֶב שַׁבָּת ,
4. מְדִיחִין אוֹתוֹ בַחֲמִין בַּשַּׁבָּת,
5. חוּץ מִן הַמְּלִיחַ הַיָּשׁוּן
6. (וְדָגִים מְלוּחִים קִטְנִים)
7. וְקוֹלִיס הָאֶסְפָּנִין,
8. שֶׁהִדְחָתוּן זֶה הִיא גִּמְרָה מְלֹאכְתּוֹ:

משנה ג

1. שׁוֹבֵר אָדָם אֶת הַחֲבִית
2. לְאָכֹל הַיְמָנָה גְרוּגְרוֹת,
3. וּבִלְבַד
4. שְׁלֹא יִתְכַּוֵּן לַעֲשׂוֹת כְּלִי.
5. וְאֵין נוֹקְבִין מְגוּפָה שֶׁל חֲבִית,
6. דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה.
7. וְחֻכְמִים מִתֵּירִין.
8. וְלֹא יִקְבְּנָה מִצְדָּה.
9. וְאִם הִיתָה נְקוּבָה,
10. לֹא יִתֵּן עָלֶיהָ שְׁעוּה,
11. מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְמָרַח.
12. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
13. מַעֲשֵׂה בָּא לְפָנֵי רַבּוֹן יוֹחֲנָן בֶּן זַכַּאי בְּעֶרֶב,
14. וְאָמַר, חוֹשֵׁשׁנִי לוֹ מִחֻטָּאת:

משנה ד

1. נותנין תבשיל לתוך הבור
2. בשביל שיהא שמור,
3. ואת המים היפים ברעים
4. בשביל שיצנו,
5. ואת הצונן בחמה
6. בשביל שיחמו.
7. מי שנשרו כליו בדרך במים,
8. מהלך בהן
9. ואינו חושש.
10. הגיע לחצר החיצונה,
11. שוטחן בחמה,
12. אבל לא כנגד העם:

משנה ה

1. הרוחץ
2. במי מערה
3. ובמי טבריא
4. ונסתפג,
5. אפלו בעשר אלנטיאות,

6. לא יביאם בידו,

7. אבל עשרה בני אדם

8. מסתפגין באלנטית אחת

9. פניהם ידיהם ורגליהם,

10. ומביאין אותה בידו:

משנה ו

1. סכין
2. וממשמשין (בבני מעים),
3. אבל לא מתעמלין
4. ולא מתגרדין.
5. אין יורדין לקורדימא,
6. ואין עושין אפקטויזין,
7. ואין מעצבין את הקטן,
8. ואין מחזירין את השבר.
9. מי שנפרקה ידו ורגלו,
10. לא יטרפם בצונן,
11. אבל רוחץ הוא כדרך,
12. ואם נתרפא נתרפא:

פרק כג

8. ובלבד

9. שלא יתכּוּן לעשות

10. מנה גדולה כנגד קטנה,

11. משום קביא.

12. ומטילין חלשים על הקדשים ביום טוב,

13. אבל לא על המנות:

משנה ג

1. לא ישכּר אדם פועלים בשבת,

2. ולא יאמר אדם לחברו

3. לשכּר לו פועלים.

4. אין מחשיכין על התחום

5. לשכּר פועלים

6. ולהביא פרות,

7. אבל מחשיף הוא לשמור,

8. ומביא פרות בידו.

9. כלל אמר אבא שאול,

10. כל שאני זכאי באמירתו,

11. רשאי אני

12. להחשיף עליו:

משנה ד

1. מחשיכין על התחום

2. לפקח על עסקי כלה,

3. ועל עסקי המת

4. להביא לו ארון ותכריכין.

משנה א

1. שואל אדם מחברו

2. כדי יין וכדי שמן,

3. ובלבד

4. שלא יאמר לו הלוגי,

5. וכן האשה מחברתה כפרות.

6. ואם אינו מאמינו,

7. מניח טליתו אצלו

8. ועושה עמו חשבון

9. לאחר שבת.

10. וכן ערב פסח בירושלים

11. שחל להיות בשבת,

12. מניח טליתו אצלו

13. ונוטל את פסחו

14. ועושה עמו חשבון

15. לאחר יום טוב:

משנה ב

1. מונה אדם

2. את אורחיו

3. ואת פרפרותיו

4. מפיו,

5. אבל לא מן הכתב.

6. ומפיס

7. עם בניו ועם בני ביתו על השלחן,

6. בְּשִׁבִּיל שְׂיִמְתִּין.
7. קוֹשְׁרִים אֶת הַלְּחִי,
8. לֹא שְׂיַעֲלֶה,
9. אֶלֶּא שְׁלֹא יוֹסִיף.
10. וְכֵן קוֹרֵה שְׁנִשְׁבְּרָה,
11. סוֹמְכִין אוֹתָהּ בְּסַפְסָל
12. אוּ בְּאַרְכוֹת הַמָּטָה,
13. לֹא שְׂתַעֲלֶה,
14. אֶלֶּא שְׁלֹא תוֹסִיף.
15. אֵין מְעַמְּצִין אֶת הַמַּת בַּשַּׁבָּת,
16. וְלֹא בַחֹל עִם יְצִיאַת הַנֶּפֶשׁ .
17. וְהַמְעַמֵּץ עִם יְצִיאַת נֶפֶשׁ,
18. הֵרִי זֶה שׁוֹפֵף דָּמִים:

5. גוֹי שֶׁהֵבִיא חֲלִילִין בַּשַּׁבָּת,
6. לֹא יִסְפֹּד בְּהוֹן יִשְׂרָאֵל,
7. אֶלֶּא אִם כֵּן בָּאוּ מִמְּקוֹם קְרוֹב.
8. עָשׂוּ לוֹ אָרוֹן וְחָפְרוּ לוֹ קֶבֶר,
9. יִקְבֵּר בּוֹ יִשְׂרָאֵל,
10. וְאִם בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל,
11. לֹא יִקְבֵּר בּוֹ עוֹלָמִית:

משנה ה

1. עוֹשִׂין כָּל צְרָכֵי הַמַּת,
2. סָכִין וּמְדִיחִין אוֹתוֹ,
3. וּבִלְבָד שְׁלֹא יִזְיִזוּ בּוֹ אַבֵּר.
4. שׁוֹמְטִין אֶת הַכֶּר מִתְּחִתָּיו
5. וּמְטִילִין אוֹתוֹ עַל הַחוּל

פרק כד

משנה א

1. מי שהחשיף בדרך,
2. נותן פיסו לנכרי,
3. ואם אין עמו נכרי,
4. מניחו על החמור.
5. הגיע לחצר החיצונה,
6. נוטל את הכלים הנטליו בשבת,
7. ושאינו נטליו בשבת,
8. מתיר את החבלים,
9. והשקין נופליו מאליהם:

משנה ב

1. מתירין פקיעי עמיר
2. לפני בהמה,
3. ומפספסים את הכפין,
4. אבל לא את הזירין.
5. אין מרסקין
6. לא את השחת
7. ולא את החרובין
8. לפני בהמה,
9. בין דקה בין גסה.
10. רבי יהודה מתיר בחרובין לדקה:

משנה ג

1. אין אובסין את הגמל,
2. ולא דורסין,

3. אבל מלעיטין.

4. ואין ממרים את העגלים,

5. אבל מלעיטין.

6. ומהלקטין לתרנגולין,

7. ונותנין מים למרסן,

8. אבל לא גובלים.

9. ואין נותנין מים לפני דבורים

10. ולפני יונים שבשוק,

11. אבל נותנין

12. לפני אונים

13. ותרנגולים

14. ולפני יוני הרדסיות:

משנה ד

1. מחתכין את הדלועין
2. לפני הבהמה,
3. ואת הנבלה
4. לפני הכלבים.
5. רבי יהודה אומר,
6. אם לא היתה נבלה מערב שבת, אסורה,
7. לפי שאינה מן המוכן:

משנה ה

1. מפירין נדרים בשבת,
2. ונשאלין לדברים שהן לצרף השבת.
3. פוקקין את המאור,

4. וּמוֹדֵדִין אֶת הַמְטָלִית
5. וְאֵת הַמְקָוָה.
6. וּמַעֲשֵׂה בִימֵי אָבִיו שֶׁל רַבִּי צְדוֹק
7. וּבִימֵי אָבִא שָׁאוּל בֶּן בְּטָנִית,
8. שֶׁפָּקְדוּ אֶת הַמְּאוֹר בְּטָפִיחַ,
9. וְקִשְׂרוּ אֶת הַמְּקָדָה בְּגָמִי
10. לִידַע
11. אִם יֵשׁ בְּגִיטָה פּוֹתַח טָפַח
12. אִם לֹא.
13. וּמַדְבְּרִיהֶן לְמַדְנוּ,
14. שֶׁפּוֹקְקִין וּמוֹדֵדִין
15. וְקוֹשְׂרִין בַּשַּׁבָּת :